

Иван Вазов
Абдул Хамид

Из Стамбул града гръм се разнася:
един цар пада, други нагласят,
нов султан днеска турчин посреща,
по-нов мъчител робът съглежда.

Чуйте, Хамидът султан ще биде!
Той ще към щастие нази да води;
след полуделий, идиот иде,
а подир него бесен ще доде!

Славна епоха!! Пак ред настана
свят да се лъже с думи притворни,
пак ще се дават нови реформи,
доде изсъхне кръвта проляна!

(Веч си представям как пред Хамида
консули чужди шапки ще снемат
и своито царство ази веч вида
как го управля втрѣ в харемът.)

Гърмят топове! Турци празнуват,
тъпани, радост, илюминаций,
зилове зънкат в турски конаци,
сечове нови пак се бълнуват.

Варвари, хайде, викайте, пейте,
царя славете, буйно шумейте,
страшните клетви да се не чуват
на тез, що в адски мъки робуват!

1876, август 22

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8382>]